

Konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab
9. december 1948*)

De kontraherende parter,
som har overvejet den erklæring, som De Forenede Nationers plenarforsamling fremsatte i sin resolution nr. 96 (I) af 11. december 1946 om, at folkedrab efter folkeretten er en forbrydelse, som strider mod De Forenede Nationers ånd og mål og fordømmes af den civiliserede verden;

som erkender, at folkedrab til alle tider i historien har tilføjet menneskeheden store tab, og

som er overbevist om, at internationalt samarbejde er nødvendigt, hvis menneskeheden skal befri for denne afskyelige svøbe, træffer herved følgende aftale:

Art. I

De kontraherende parter bekræfter, at folkedrab, hvad enten det begås i fredstid eller i krigstid, efter folkeretten er en forbrydelse, som de forpligter sig til at forhindre og straffe.

Art. II

I nærværende konvention forstås ved folkedrab enhver af nedennævnte handlinger, der begås i den hensigt helt eller delvis at ødelægge en national, etnologisk, racemæssig eller religiøs gruppe som sådan:

- a) at dræbe medlemmer af gruppen,
- b) at tilføje medlemmer af gruppen betydelig legemlig eller åndelig skade,
- c) med forsæt at påføre gruppen levevilkår, beregnede på at bevirke gruppens fuldstændige eller delvise fysiske ødelæggelse,
- d) at gennemføre forholdsregler, der tilsigter at hindre fødsler inden for gruppen,
- e) med magt at overføre en gruppes børn til en anden gruppe.

Art. III

Følgende handlinger skal være strafbare:

- a) folkedrab,
- b) sammensværgelse for at begå folkedrab,
- c) direkte og offentlig tilskyndelse til folkedrab,
- d) forsøg på folkedrab,
- e) meddelagtighed i folkedrab.

Art. IV

Personer, der begår folkedrab eller en anden i artikel III nævnt handling, skal straffes, hvad enten de er forfatningsmæssigt ansvarlige statsoverhoveder, tjenestemænd eller private personer.

Art. V

De kontraherende parter påtager sig i overensstemmelse med deres forfatninger at gennemføre den lovgivning, der er nødvendig for at sætte nærværende konventions bestemmelser i kraft, og især at foreskrive effektive straffe for personer, der er skyldige i folkedrab eller en af de andre i artikel III angivne handlinger.

Art. VI

Personer, der anklages for folkedrab eller for en anden i artikel III nævnt handling, skal stilles for en kompetent domstol i den stat, på hvis område handlingen er begået, eller for en sådan international kriminalret, som måtte have jurisdiktion i forhold til de kontraherende parter, der har anerkendt dens jurisdiktion.

Art. VII

Folkedrab og de andre i artikel III nævnte handlinger skal ikke ved spørgsmål om udlevering betragtes som politiske forbrydelser.

*) Bkg. 21 af 26.5.1952. Lovtidende C 1952, s. 564